

[Hastrup.]

kunne det måske forklares, omend ikke forsvarer, at man undlod at fremsætte forslaget straks allerede i slutningen af januar, men ventede til begyndelsen af marts. Men forslaget er som nævnt identisk med betænkningens udkast. Den højtærede boligminister skylder os derfor en forklaring på, at folketinget først nu får mulighed for at behandle dette vanskelige spørgsmål, som regeringen har haft så mange år og så megen sagkyndig hjælp til at forberede sig på. Folketinget får nu kun knap tre måneder til at overveje og afgøre.

Den højtærede boligminister omtalte i fremsættelsestalen sit materiale om huslejeudligningsproblemerne. Det fremgår af talen, at det oprindelig var ministerens hensigt at stille dette materiale til rådighed for medlemmerne af det folketingsudvalg, der ville blive nedsat til behandling af lejeloven. I går syntes den højtærede minister imidlertid pludselig at have skiftet opfattelse; i hvert fald ankom der kl. 17³⁰ til mit hjem et bud fra boligministeriet medbringende dels et venligt brev fra den højtærede minister, dels også det pågældende materiale. Jeg må sige, at jeg var netop på vej ud til et møde og havde derfor ingen mulighed for en grundig gennemgang af materialet, der ikke blot er omfattende, men tillige er krævende læsning.

Jeg ved ikke, om den højtærede boligminister mener, at han med sin hastige udlevering af materialet få timer før denne debat har draget omsorg for, at det kan indgå i debatten. I så fald tør det måske siges, at ordførerne behandles på en måde, der savner enhver form for rimelig hensyntagen.

Jeg må måske også spørge den højtærede minister, hvad der er grunden til, at materialet ikke allerede for længst er udleveret. Redegørelsen fra boligministeriets målsætningsudvalg er dateret den 12. december 1964, og redegørelsen om huslejetilpasningsproblemerne er dateret den 5. februar 1965. Der havde således ikke været noget i vejen for at tilstille os materialet allerede for adskillige uger siden, og det kunne med den største lethed have været udleveret samtidig med, at boligministeren fremsatte sit lovforslag.

Jeg har som sagt ikke haft mulighed for

at gennemgå materialet grundigt; der har kun været tid til at øje i det. Det mest sensationelle er vel nok den forhøjelse af lejeværdien for parcelhuse, som man anser for nødvendig i tilfælde af en forhøjelse af huslejen i de ejendomme, der er omfattet af huslejestoppet. Der forudsættes, så vidt jeg kan skønne, en forhøjelse til 6 pct. af lejeværdiprocenten af den nye ejendoms-skyldvurdering, som almindeligvis ventes at ville stige til det dobbelte i adskillige områder af landet. Det vil altså sige, at man fordobler den procent, hvormed lejeværdien skal beregnes, og samtidig fordobler det beløb, hvoraf den skal beregnes, hvilket giver en firdobling af lejeværdien. Dette anses for en logisk følge af en firdobling af huslejen i den gamle boligmasse. Nu mener jeg ikke, at man med ét slag kan fordoble huslejen i den gamle boligmasse, og det er uden videre klart, at en firdobling af lejeværdien i parcelhuse er en fuldstændig fantastisk tanke, som ville medføre, at mennesker i tusindvis mistede deres nuværende tryghed i boligforholdet, fordi de simpelt hen ville blive beskattet fra hus og hjem.

Mere skal jeg ikke sige om det fremsendte materiale. Jeg har som sagt ikke haft mulighed for at gennemgå det nøjere.

Derimod har der været en, omend beskeden, chance for at orientere sig lidt om de synspunkter, der er kommet til udtryk i den redegørelse, som er udarbejdet af det økonomiske råds formandskab. Dette skyldes ikke en rettidig udlevering af denne redegørelse; også den ankom først i aftes kl. 17³⁰, men heldigvis forholder det sig jo således, at hvad der ikke er til rådighed for folketingets medlemmer, er vore ihærdige og dygtige dagblade i stand til at opspore. Vi er derfor ikke helt uvidende om formandskabets redegørelse.

Formandskabet synes at være nået til den opfattelse, at der er en nær sammenhæng mellem byggepolitikken og den øvrige boligpolitik. Den højtærede minister vil erindre, at dette helt og præcist svarer til, hvad der blev gjort gældende, da forslaget om ændringer i boligloven var til første behandling i november i fjor. Her blev det fremhævet, at en afgørelse om byggeriet nødvendigvis måtte bero på den fremtidige husleje politik. Det var også derfor,